

תקעה

דרכי

בשנותיו האחרונות

משה

צ"ל. ונודע שבאותה שנה ירדו גשםים כמעט כמעט כל יום משושן פורים עד פסח והי' די והותר.

אחר הלוי' חזרתי במכונית עם הרוב מנהם פרוש צ"ל שהי' יחד עם מրן הגרי"ש אלישיב צ"ל ופנה הרב מנחם להגרי"ש צ"ל ואמר "כל ישראל נתן באמת כבוד גדול להרב משה צ"ל" מיד ענה הגרי"ש צ"ל "ニישט גענונג" [לא מספיק] ע"פ פשtuות התכוון להגמ' מגילה ג. מאן דתני ומתני לית לי' שיעורא (הרבי יושע ליפ' שליט"א).

כשבאו החבורה קדישא דפה לנחם האבלים אמרו שעולם לא מצאו גוף נקי זהה. וכן כשהובא הארון לא"י והחבורה קדישא לקחו הטלית כפי המנהג שם, אמרו שאף שעברו שני ימים מהഫטירה לא היה בו ריח, ולא ראו בדבר זהזה מעולם. (מפי בנו הג"ר ראובן שליט"א)

סיפר הרוב שמחה בונם כהן שליט"א ששמע מהרבנית ע"ה בעת שביקר אצל לאחר פטירת מրן צ"ל שאמרה: "א גאון ווי מיין מאן איז נישט שיך צו זיין" אבער א גענטלמאן ווי מיין מאן מעכסטו אוסלערדען צו זיין" (גאון כבעלי לא שיך להיות אבל נעים הילכות כבעלי יש להשתדל להיות).

מדובר בנו הג"ר ראובן שליט"א בהספריו בלוויה בירושלים:

במילים ספורות אפשר לומר שנקודות חייו של מրן צ"ל הייתה להביא שלום אצל החודדים, וזהו עבודת כל הרוצה לילן בדרכיו.

מדובר בנו הג"ר דוד שליט"א בסוף השבעה:

כמו בחיו של אחד היה יכול לגשת לאבי צ"ל ללמידה ממנה, כן הוא אחד פטירתו של אחד יכול לבוא למקום מנוחתו בהר המנוחות בירושלים בחלוקת הרבניים להתפלל שימליך טוב בעדו כמו שעשה בחיו. ה' יעזר שזכותו תנגן עליינו ועל הלומדים את תורתו וחידושיו הבבירים.

